

STAD OOSTENDE

1267 - 1967

STAD OOSTENDE

HET BELEG VAN OOSTENDE «1601-1604»

Het beleg van Oostende is zeker een enig feit te noemen in de Europese geschiedenis. Een stad die gedurende 3 jaar aan haar belegeraars kon weerstaan is zeker een unicum.

Met het einde van de godsdienstoorlogen werd Oostende in een prestigestrijd gewikkeld tussen Spanje en Nederland. Oostende die omtrent 1580 nog een onversterkt stadje was werd van toen af reeds door vestingen omgeven, die geleidelijk aan nog versterkt werden. Het eigenlijk Beleg van Oostende begon op 6 juli 1601. Vrouwen en kinderen werden over zee naar Zeeland overgebracht. In allerijl brachten de Hollanders en de Engelsen versterkingen aan. Waarnemers uit die tijd beweren dat in de maand augustus 1601 alleen reeds 3.500 schoten op onze stad gelost werden. De Engelsen groeven een onderaards kamp. De openbare gebouwen en de kerk werden als hulphospitaal ingericht. Na de eerste maanden waren er reeds aan weerszijden duizende doden gevallen, alsook telde men honderden verminkten in hun rangen. Er waren gevechten van man tegen man, maar ook gevechten op zee en met van op afstand gerichte kanonnen. Niettegenstaande de duizende kanonballen die op de vestingen gericht waren konden de belegeraars geen enkel gat in de wallen slaan. De heldhaftige strijd van Oostende verwekte de belangstelling en de bewondering van gans Europa. Zowel edellieden als avonturiers kwamen naar Vlaanderen afgezakt en namen deel aan de strijd voor de verovering of voor de verdediging van de stad, dit naargelang hun godsdienstige overtuiging. Het Spaanse leger, dat vocht voor de aartshertogen Albrecht en Isabella hadden hun hoofdkwartier in de duinen te Mariakerke. (Tegenwoordig zijn er nog enkele plaatsnamen die aan dit Beleg doen terugdenken, zoals : Aartshertogstraat, Albertus rondpunt, Albertpark, enz.) Een legende is ook ontstaan waarbij de overlevering voortleeft dat Aartshertogin Isabella de belofte zou afgelegd hebben niet van hemd te veranderen vooraleer de belegerde stad zich zou overgegeven hebben. In iedere encyclopedie vindt men dan ook het „couleur Isabella” terug.

De haven van Oostende die in die tijd gelegen was waar nu omtrent het Kursaal gelegen is, werd voortdurend door de belegeraars aangevallen. Gelukkig voor de belegerden zagen zij de mogelijkheid om aan de oostzijde van de stad, dat bij hoge tij onder water liep, een nieuwe vaargeul aan te leggen. Zo had Oostende een tijdlang twee havens doch tegen het einde van het Beleg was de eerste haven verzand en werd de nieuwe haven volgens de noodwendigheden aangepast. Het is die havengeul die thans nog steeds bestaat. Aan de oostzijde konden de Spanjaarden moeilijk onze stad aanvallen juist door het feit dat deze zijde geregeld bij hoge tij onder water liep. Steeds meer verwoedere pogingen werden ondernomen om Oostende in te nemen. Krijgsspecialisten, vooral Italianen kwamen zelfs nieuwe ontwerpen voorleggen om de wallen te bestormen. Doch niets kon baten. Alleen de tijd, er waren immers reeds drie jaren voorbij, kon een wending brengen in de gebeurtenissen. Honger, vermoeidheid en ziekte waren er vooral de oorzaak van dat er aan weerszijden zoveel mannen gevallen waren en dat zowel de belegerden als de belegeraars het nutteloze van hun pogingen begonnen in te zien.

20 september 1604 werd de overgave van de stad getekend door gouverneur Marquette. De opperbevelhebber van de Spaanse troepen, Ambroïse Spinola stond ridderlijk alles toe wat mogelijk was aan de belegerden. Oostendenaars werden zelfs met krijgsmanseer overladen. Het garnizoen mocht de stad verlaten met alle vaandels, wapens en geschut. De gevangenen werden aan weerszijden in vrijheid gesteld. Dit was het einde van een driejarig beleg dat zoals de geschiedschrijver Van Haestens schreef, 130.000 doden kostte en dat Aartshertogin Isabella bij het bezoeken van de resterende puinen liet wenen over zoveel ellende. Maar Oostende had een naam verworven in de Europese geschiedenis door het bijzonder uithoudingsvermogen van haar bevolking.

STAD OOSTENDE

DE OOSTENDSE COMPAGNIE «1723-1728»

De eigenlijke Oostendse Compagnie werd opgericht in 1723 door Karel VI, keizer van Oostenrijk. Eigenlijk was er reeds een vroegere Compagnie geweest welke in 1698 onder Karel II van Spanje was opgericht geworden. Doch ingevolge de Spaanse successieoorlog en andere moeilijkheden werd er reeds aan deze laatste in 1706 een einde gemaakt.

Met het Barrière-tractaat (1715) steeg de hoop tot een nieuwe economische bloei van onze gewesten. Antwerpen en de zuidelijke provincies waren ingevolge het sluiten van de Scheldemonden tot ondergang gedoemd. Oostende was meteen de enige hoop. Doch verschillende tribulaties zouden er de oorzaak van zijn dat enkel op 15 augustus 1723 Karel VI liet weten dat een Generale Indische Compagnie zou gesticht worden. De kapitalisten werden verzocht hun gelden in deze Compagnie te plaatsen. Drie schepen waren er inmiddels te Oostende binnengelopen die tussen de 60 en 83 % uitkeerden hetgene het vertrouwen in de nieuwe Compagnie nog meer versterkte. Deze schepen waren reeds vóór de eigenlijke stichting naar het Verre Oosten vertrokken. De totale onderschrijving van het kapitaal gebeurde in 1723 te Antwerpen en van dan af had de Oostendse Compagnie de wind in de zeilen.

Drie fregatten werden uitgerust om de verre reis naar het Oosten te ondernemen. De eerste zou naar Bengalen afreizen, de twee anderen naar China. Inmiddels werd na het vertrek dezer schepen nog naar enkele andere schepen uitgekeken die bekwaam zouden zijn om naar Indië te varen. Men kan het enthousiasme van het volk toen begrijpen toen de vaartuigen het anker lichtten voor het grote avontuur, want iedere reis duurde toen ongeveer 1 jaar. De afvaart van de eerste drie schepen gebeurde op 10 februari 1724. Hun aantal zou nog steeds vergroten. In 1725 verlieten er nog 3 schepen onze haven. In 1726, vijf en in 1727, zeven. De terugkeer van elk dezer schepen bracht een ongewone drukte in Oostende mede. De verkoop van het porcelein, de zijde, de specerijen, het reukwerk, enz. dat uit het verre Azië kwam, bracht een ongekennde bloei in de stad.

Deze ongekennde rijkdom bracht tevens de afgunst van onze buurlanden mede. Engeland en de Verenigde Provincies eisten van Karel VI de onmiddellijke opheffing van de Oost-Indische Compagnie. Niettegenstaande de Oostendse Compagnie in feite onze eerste kolonies hadden weten op te richten in Indië en in Kanton, (Banquibazar wordt heden nog steeds als de eerste Belgische kolonie vernoemd) en alle moeite om in Azië onze handelsbetrekkingen tot een gunstige ontwikkeling te brengen zag Karel VI zich verplicht op de eisen van onze buurstaten in te gaan. Dit gebeurde op 21 juli 1731 door een bijzondere bijeenkomst.

Te Oostende is er nog één gebouw dat aan deze glansrijke periode herinnert, nl. de zetel van de Compagnie te Oostende gelegen op de hoek van de Kapucijnenstraat en de Brabantstraat.

STAD OOSTENDE

OOSTENDE 1267-1967

Alhoewel men de eerste sporen van Oostende terugvindt in een oud charter van 814, volgens hetwelk een zekere Gobert van Steeland aan de abdij van St. Omaar 33 localiteiten zou geschonken hebben waar zich ook Oostende onder bevond, was het slechts in 1267 dat Oostende tot stad verheven werd door een charter uitgevaardigd door Margaretha van Konstantinopel.

In 1334 barstte een geweldige storm los die op de ganse kust veel schade aanrichtte... Toen in 1394, op St. Vincentiusnacht, de zee weer eens de stad overspoelde, werd besloten kerk, schepenhuis, markthalle, meer naar het zuiden over te brengen. Intussen was ook het oude Wenduine, Scarphout (nu Blankenberge) en Coudekerke (nu Heist) door de zee verzwolgen, zodat rond 1400 nagenoeg een nieuwe kustlijn ontstaan was. Een heuglijke tijd in onze geschiedenis brak aan met de jaren 1445-1446, dus vijfhonderd jaar geleden, toen Filips de Goede de toelating verleend had een haven te delven. Deze bevond zich ongeveer waar later het Kursaal werd gebouwd en de «geule» liep, waar nu de Van Iseghemlaan is.

Het graven van de haven luidde een tijdperk in van voorspoed en welvaart voor onze vissersbevolking in de 15e eeuw. Het kaken van de haring uitgevonden door de Zeeuw Gilles Beukels en de Oostendenaar Jaak Kien, maakte de haringvisserij tot een uiterst winstgevend bedrijf. In 1489 gebeurde het, dat Oostende samenspande met de gemeenten die zich weigerden te onderwerpen aan het gezag van Aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk, met het jammerlijk gevolg dat in 1489 de troepen van Daniel van Praet, kapitein in dienst van Maximiliaan, naar onze stede oprukten «en de stad veroverd en geplondert hebbende, dede hij dezelfde langs alle kanten in brand steken, zo dat die ongelukkige plaats, naar de vredheyl der geplonderde soldaeten verzaed te hebben, t'eenemael den roof der vlammen wierd, en niets anders als eenen puyn-hoop van verwoesting was...». Al deze tribulaties beletten niet, dat enkele jaren later de haringvangst een ongemene bloei kende, en een decreet van keizer Maximiliaan bepaalde zelfs dat alleen in de havens van Oostende, Nieuwpoort, Duinkerke en Grevelinge de haringverkoop mocht plaats hebben, en dan nog in de «Myne».

Jammer genoeg kwamen de hevige godsdiensttwisten weldra de rust verstoren. In 1572 liet de Hertog van Alva onze stad versterken. Toen de opstand van de Vlaamse steden tegen de Spaanse tyrannie losbrak, voegde ons vrijheidslievend volk zich bij de rebellen, en stelde zijn haven ter beschikking van de «watergeuzen». De Hollanders bijgestaan door de Engelsen, maakten van Oostende een geduchte oorlogshaven. En hier begint één der zwartste bladzijden uit de geschiedenis: Het Beleg van Oostende, van 1601 tot 1604. Drie jaar lang woedde een verbeten strijd tussen belegerden en belegeraars en Oostende kreeg weldra de naam van het «Nieuwe Troje».

Toen in oktober, Albrecht en Isabella hun intrede deden in het verwoest Oostende, stond de aartshertogin het schreien zeer na, toen ze bemerkte hoeveel mensenbloed een «hoopje aarde» had gekost.

Stilaan komt de naar veiliger oorden uitgeweken bevolking terug en in betrekkelijk korte tijd verrees de stad uit haar puinen. De Verenigde Provincies blokkeerden echter onze havens, en de Oostendse vissers bewapenden hun boten. Alle gevaren trotserend voeren ze er op uit om zich meester te maken van de Hollandse koopvaardij-schepen, Jan Jacobsen, Jan Besage, Filip van Maestricht, Pol Bestenbustel, Erasmus de Brouwer, Jan Broucke, Jan Diericksen, Roel de Reuse, zijn klinkende namen van kloekmoedige Oostendenaars, die niet aarzelden de strijd aan te gaan tegen de geduchte admirals Herman Kleuter en Piet Hein.

In 1706 kreeg onze stad het andermaal hard te verduren. Een geweldige beschieting door de Engelsen, van uit zee en van op het land, richtte grote schade aan en weerom moesten tal van gebouwen hersteld of opnieuw opgetrokken worden, o.a. het stadhuis.

En zo zijn we gekomen aan een ander boeiend hoofdstuk uit onze lokale geschiedenis: De oprichting van de Oost-Indische Compagnie. Niettegenstaande het hardnekkigste verzet vanwege de Hollanders werd door Karel VI in 1723 de Oostendse Compagnie opgericht, die een overweldigend succes was op handelsgebied. In 1724 voeren de eerste

drie schepen van de Compagnie de Oostendse «geule» uit, het verre Indië en China tegemoet. Banquibazar werd also onze eerste kolonie. Na tal van wederwaardigheden kwamen ze terug, geladen met allerhande specerijen, reukwerk, porselein, zijde, thee, koffie, allemaal producten waar heel Europa op verlekkerd was en Oostende in een wereldmarkt herschiep... En hier dient hulde gebracht aan onze dappere kapiteins, die stormen en zeerovers trotserend, hun kostbare lading veilig in onze haven binnenbrachten : Jacobus de Winter, Jozef Geselle, Michel Cayphas, Jan de Walle, Michel Pronckaert, Meyne, Gilles Reyngoet, Willem de Brouwer, Joannes de Clerck, Balthazar Rose, Joannes de Waele, Joannes de Braekel, Mattheus Clinckaert, en zoveel andere.

Helaas, de Oostendse Compagnie had een kortstondig bestaan. Engeland, de Verenigde Provincies en later ook Frankrijk oefenden voortdurend een steeds sterker wordende druk uit en om de vrede te handhaven en de troon te verzekeren ten voordele van zijn dochter Maria-Theresia moest Karel VI tenslotte toegeven. Dit betekende het einde van de jonge en zo beloftevolle Compagnie.

Gelukkig was Maria-Theresia een wijze vorstin, die onze bevolking een goed hart toedroeg. Zij vaardigde allerlei wetten uit om onze vervallen visserij nieuw leven in te blazen, en om de handel in de hand te werken, liet zij rond 1749-1751 belangrijke verbeteringswerken uitvoeren aan de haven en de Sassen te Slijkens (gebouwd in 1672).

In 1764 doteerden de gezusters Reingoet Oostende met een gasthuis. In 1765 werd de Torhoutsteenweg aangelegd. In 1771 werd bij decreet ons loodswezen moderner georganiseerd, werden dijken en golfbrekers versterkt en een vuurtoren gebouwd (de «Vlaggestok») en in 1774 verleende Hare Majesteit toelating tot het graven van de door onze vissers zo vurig begeerde dokken. Al deze maatregelen waren doorslaggevend voor een druk havenverkeer, dat met de dag toenam en tijdens de oorlog tussen Frankrijk en Engeland (1778-1786) een hoogtepunt kende, vooral nadat Jozef II, na een bezoek aan de Stad in 1781, Oostende tot vrijhaven had uitgeroepen. Ontelbare vreemdelingen, vooral Engelsens kwamen naar onze stad, die er weldra uitzag als een wereldhaven in het klein, zodat een Beurs en een Bank moesten worden opgericht, naast ontelbare kantoren en magazijnen. Onder het wijs beleid van Burgemeester André van Iseghem ging de bloei van onze stad met reuzeschreden vooruit, tot hij gestuit werd door de bezetting van de Franse troepen in 1792. Na allerlei schermutselingen trad weer een periode van kalmte in. In 1798 kwam Napolen onze stad bezoeken. In hetzelfde jaar trachtten de Engelsens zich van Oostende meester te maken, doch dit werd hun belet door Commandant Muscar, bevelhebber van het Franse garnizoen.

In 1810 kwam Napoleon andermaal naar Oostende, vergezeld van Marie-Louise. Van 1811 tot 1814 verkwijnde de handel en het was andermaal de visserij die de stad rechthield.

Toen België met Holland verenigd werd in 1815, scheen een nieuw bloeitijdperk te zullen aanbreken en dit was tot in 1817 inderdaad het geval, dank zij de doorvoerhandel. Doch weldra maakte Holland zich van alle doorvoer meester en liet de haven verzanden. Toch dient aangestipt dat in 1820 de handelsdokken ingewijd werden en dat het rond die tijd was, dat Oostende een nieuwe vermaardheid verwierf : de zeebaden.

Tot in 1830, met de onafhankelijkheidsverklaring van België, een gans nieuw hoofdstuk uit onze geschiedenis een aanvang nam.

Op 18 juli 1831 kregen wij voor de eerste maal het bezoek van Leopold I, de nieuwe vorst. In de volgende jaren kwam hij vaak terug, en bracht er met zijn familie menige vakantie door. De hele aristocratie van Europa voelde zich weldra aangetrokken tot de opkomende badplaats. En van 1838 af, toen de spoorlijn Brussel-Oostende ingehuldigd werd, kende de bloei van Oostende als badstad geen grenzen meer. In 1842 reeds bereikte het aantal bezoeken de 35.000. Als bij toverslag was Oostende van vissersstadje tot mondain centrum geworden.

Grootse werken werden ondernomen : in 1843 bouwde men het Gasgesticht nabij het derde dok ; in 1844 werd het station aan het tweede dok ingewijd ; in 1846, vertrok onze eerste mailboot, de «Chemin de Fer» naar Dover; in 1852 werd de eerste Kursaal ingehuldigd ; in 1859 werd de eerste steen gelegd van de «jachtsluizen», terwijl in 1865 besloten werd de stad van haar beknellende vestingen te verlossen.

Maar het was onder Leopold II dat de roem van Oostende ten top steeg. In koortsachtig tempo werd onze stad nu gemoderniseerd : rechte straten en verbreden van de zeedijk, optrekken van grote hotels, bouwen van een nieuwe Kursaal (1875), inrichten van zeilwedstrijden, inwijden van het nieuw station (1882), en vooral, de nieuwe haveninstellingen waarvan in 1898 door Leopold II de eerste steen werd gelegd.

Van 1899 af is het programma niet minder indrukwekkend: zeecommissariaat, Nationale Bank, St.-Jozefskerk, vergroting Kursaal, standbeeld van Leopold I, Postgebouw, Schouwburg, St.-Pieters en Pauluskerk, Koninklijke Gaanderijen. Alles was klaar in 1905, —dat een waar jubeljaar was.

Dit jaar werden immers de nieuwe haveninstellingen, de de Smet de Naeyerlaan en de St. Pieter en Pauluskerk ingehuldigd, in het bijzijn van de grote Vorst en zijn Minister van Financiën en Openbare Werken, graaf de Smet de Naeyer.

Zo werd het grootste ontwerp van onze geniale Koning Leopold II punt voor punt uitgevoerd, en was Oostende's faam als internationale badstad voor goed bevestigd.

STAD OOSTENDE

TEKST VAN HET CHARTER VERLEEND DOOR MARGARETA VAN CONSTANTINOPEL OP 28 JUNI 1267

Nous Margherite contesse de Flandres et de Haynau et nous Guis ses fins cuens de Flandres et marchis de Namur faisons a savoir a tous ke nous a nos eschevins et au commun de nostre vile de Oosthende, le quele nous avons fait franchir par Willaume jadis prevost de Mons nostre chier clerc et foiable, par Phelipon de Poul adonc nostre bailli de Bruges, par Michiel de Lembeke chevaliers, et par maistre Jehan du Mont de St Eloi nostre foiable clerc, si comme ele est ensegnie et bousine-ale banlieu entour.

Avons donne es dunes masures a rente en cele vile a ceaus, ki en suut mis en brief de nos rentes, ki de ce est fais; et a ceaus, ki encore y venront manoir et se feront mettre en celui brief et ki orendroit y sunt manant; ensi ke ci apres est deviset: Cest a savoir: ke chascune mesure contient de front trois verges de leit et seit verges de lonc, cest en chascune mesure vingt et une verges, dont chascune doit quatre desniers, cest la mesure seit sois de la monnoie de Flandres de rente a paier chascun an a nos bries devant dis a le Saint Martin en yver.

Et si lor avons donne une plache pour lor marche tenir franchement sans rente, de quatorze verges de lonc et de onze verges de leit.

Et avons encore otroye as eschevins et au commun de la vile devant dite une plache, ki contient wit verges de lonc de front et sis verges aval de leit, ces deus masures, u il doivent faire une hale et retenir a lors coust dont nous devons avoir lune moitie des proufiz et li devant des eschevins et communs lautre moitie.

Et si lors avons ottroye et otrions: ke si il avient que lors bestes eschappent par non provir u par defaute de garde en nos dunes, ke on ne les pringe mie pour ce a fourfait, se il navenoit, ke il se fesissent par usage ou par costume, ou ke il les y laissassent trop longhement, ou se il ensi le faisoient, nous en vorriemes avoir le fourfait.

En tesmoignaige et en conformance de toutes ces choses devant dites, nous avons donnei as eschevins et au commun de la vile de Oosthende devant dite ces presentes lettres sceeles de nos sceaus, ki furent donees en lan dei incarnation Nostre Seigneur Jesus Christ MCC seyssante et seit en la vigile Saint Pierre et Saint Pol, Aposteles. Soubz les scaulx de la dite Dame et du dit conte en laz de soye et cyre vert.

Uittreksel uit „De Strijd tegen de Golven”

Bij acte van 28 Juni 1267, den vooravond van Sinte Pietersfeest, schonken Margareta van Constantinopel, gravin van Vlaanderen, en Gwijde haar zoon, aan Oostende zijne eerste palen, zooals zij door Willem Jadiz, Proost van Bergen, Philips De Poulz, klerk der gravin, Michiel Van Lembeke, ridder, en meester Jan « Du Mont Eloy » vastgesteld waren geweest, alsmede de noodige ervaarers tot het oprichten van markt en halle, en deden zij de gemeente op de graaflijke rekeningsboeken schrijven: in andere woorden zij verhieven Oostende-ter-Streep tot stad, met eigen wetten en regeerders. Van elk gemet moest de vorst zeven schellingen jaarlijks ontvangen, op Sint Maartensfeest in den winter.

De grond voor de markt bestemd was 14 roeden lang op 11 breed, deze waarop halle en stadhuis staan moesten, 8 op 6, zij gezamentlijk ongeveer 775 vierkante meters, volgens de maat van Brugge.

De opbrengst der baten van het gebruik der halle voortkomende moesten tusschen vorst en gemeente gedeeld worden.

Vóór drie jaar, in 1964, werd het duizendjarig bestaan van de Oostendse gemeenschap op grootse wijze herdacht.

Dit jaar vieren wij, en zulks niet minder luisterrijk, de 700ste verjaardag van de verheffing van Oostende tot stad.

Op 28 juni 1967 zal het inderdaad precies 700 jaar geleden zijn dat Margaretha van Konstantinopel, gravin van Vlaanderen, en haar zoon Gwijde, aan het vissersgehucht Oostendeter-Streep, zijn eerste palen alsmede de nodige erve schonken tot het oprichten van een markt en een halle.

Dit was het begin van een roemrijke en uiterst bewogen geschiedenis, gekenmerkt door een bestendige strijd tegen de golven, belegeringen en bezettingen, die toen reeds Oostende in het brandpunt der belangstelling plaatsten en een diepgaande invloed hebben gehad op het karakter van zijn bevolking.

Ik zal U hier geen opsomming geven van deze historische gebeurtenissen.

Het essentiële vindt U terug in de documentatie welke U terhand werd gesteld.

Wat ik echter wel wil onderstrepen is dat, waar menig andere stad zeker dergelijke beproevingen niet had overleefd, Oostende, dank zij de koppige en taaie wilskracht van haar stoere, nooit afgevende bevolking, telkens werd heropgebouwd, schoner en groter dan tevoren.

Het Stadsbestuur heeft het zich dan ook als zijn plicht beschouwd deze heuglijke verjaardag met luister te herdenken.

Door de organisatie van een reeks manifestaties, waarover U door de heren Senator Dr. Raymond Miroir, Schepen voor Schone Kunsten, Jan Felix, Schepen voor Toerisme & Feesten en Roger De Ramée, Directeur van het Casino-Kursaal, nadere bijzonderheden zullen verstrekt worden, wil het stadsbestuur hulde brengen aan zijn bevolking, aan wier volharding, dynamisme en initiatief Oostende haar roemrijk verleden en huidige vermaardheid als toeristisch, cultureel en visserijcentrum te danken heeft.

Ik houd ervan mijn dank te betuigen aan allen die onze uitnodiging hebben beantwoord en op deze wijze bijdragen tot het welslagen van de jubileumsfeesten.

Een speciaal woord van dank richt ik tot de leden van de radio, televisie en de geschreven pers op de medewerking van wie wij steeds mochten rekenen.

STAD OOSTENDE

FEESTELIJKHEDEN 1967

Het feestprogramma van dit jubeljaar staat, het spreekt van zelf, in het teken van 1900. Bedoeling is, naast de grote expositie, ook in andere manifestaties, de atmosfeer van die periode, die voor Oostende het begin van haar opgang, als badstad en als toeristisch centrum, is geweest, te evokeren.

De opening van de grote expositie «EUROPA 1900», zal gepaard gaan met de voorverkoop van de SPECIALE POSTZEGEL, gewijd aan het zevenhonderdjarig bestaan van Oostende als stad, en met de aankomst van een INTERNATIONALE RALLY VOOR VETERAN CARS, die wagens, stammend uit de eerste jaren van deze eeuw, zal samenbrengen. Op de kiosk op het marktplein, die met enkele, steeds zeldzamer wordende gebouwen, van de «belle époque» dateert, zullen CONCERTEN worden gebracht met werken die dan zeer populair waren. De handelaars zullen in de *etables*, door typische voorwerpen uit die tijd, de atmosfeer van Oostende 1900 oproepen en in het visserskwartier zullen OUDE KINDERSPELEN worden georganiseerd.

* * *

Het belangrijkste feest van het seizoen 1967 is het spektakel «OOSTENDE 1900» dat in juni en begin juli in het sportcentrum wordt opgevoerd.

Bedoeling is niet een historische evokatie te brengen. De historische gebeurtenissen worden niet uitgebeeld en evenmin wordt gepoogd de sociale toestanden van die tijd te schetsen. Het spel wil een luchtige en speelse evokatie brengen van het leven in Oostende rond de eeuwwisseling, zoals dat, uit vergeelde prenten en vervlogen melodieën, tot ons is gekomen.

«OOSTENDE 1900» wordt een volledig spektakel, zonder gesproken tekst, doch waarin dans, mime, muziek, zang, projectie en film worden samengebracht. Er wordt gespeeld, gedanst en gemusiceerd, niet alleen op een speciaal daartoe gebouwd podium, maar vooral in de arena, midden het publiek.

Na diverse mogelijkheden onderzocht te hebben werd uiteindelijk, voor dit spel, het sportcentrum verkozen. Daar alleen bleek het mogelijk in de meest gunstige voorwaarden, een volledig spektakel, midden de toeschouwers te brengen. Een vijftigtal dansers, hoofdzakelijk komend uit de Studio van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen, zullen er optreden in kostumes, speciaal voor dit spektakel ontworpen. De muziek wordt samengesteld uit eigentijdse melodieën en liederen, terwijl een bestudeerde lichtinstallatie, met film- en diaprojectie, alle gewenste effecten zal brengen. Rond de thema's van het vissersleven, het Kursaal, de hotels met de eerste badgasten, de wedrennen en het strandleven, groeit zo een volle-avond spektakel, met artistieke standing, dat ieder publiek, Oostendenaars en toeristen, zal aanspreken.

De choregrafie is van mevrouw J. Brabants van de K.V.O. Antwerpen, de kostumes van mevrouw Peetermans en de belichting van de hr. Huyghebaert, beide van de K.N.S. Antwerpen, terwijl de hr. W. Bosschem voor de decoratie instaat.

Vertoningen zijn voorzien op 10, 11, 17, 18, 24, 25 juni en op 1 en 2 juli.

* * *

Daarnaast is in het feestprogramma ook aan de jeugd gedacht : een WEEK VAN DE JEUGD, die van 14 tot 22 juli geprogrammeerd is, zal met sportwedstrijden en toernooien, culturele manifestaties en een festival voor jeugddansorkesten, de jongeren zeker interesseren.

In hetzelfde teken staat het internationaal volleybal-tornooi dat van 6 tot 12 augustus doorgaat en waaraan de meest gekende ploegen, o.m. Tchechoslowakije, Roemenië, Hongarije, Italië en België, deelnemen. Dit tornooi, zal naast bekende wedstrijden zoals de «Motorcross van de Noordzee», de internationale roeiwedstrijden, de jumping en andere, die ieder jaar op het agenda staan, een der belangrijkste sportmanifestaties van het seizoen worden.

STAD OOSTENDE

FEESTELIJKHEDEN 1967

TENTOONSTELLINGEN

- Stedelijk Museum, Feest- en Kultuurpaleis - bestendige tentoonstelling.
(de dinsdag gesloten)
- Heemkundig Museum, Stadhuis, 2e verdieping (open de zaterdag van 10 tot 12 u.
In juli en augustus ook de maandag en de donderdag : 10 tot 12 u. en van 14 tot 16 u.)
- Feest- en Kultuurpaleis - kinderschilderijen (25.3 - 2.4)
- E. Feysplein - Ostend yacht expo caravaning (29.4 - 7.5)
- E. Feysplein - Sport expo (12 - 18.5)
- Kon. Gaanderijen - tentoonstelling «Geschiedenis van de Belgische kust en de pol-
ders» (1 - 30.6)

CASINO-KURSAAL EN STEDELIJK MUSEUM - **EUROPA 1900** (3.6-30.9)

CONGRESSEN

- Zeezicht, Zeedijk - congres Algemene Centrale der Openbare Diensten A.B.V.V.
(21 - 24.3)
- Casino-Kursaal - congres van Raiffeisenkassen van de Centrale Kas voor Land-
bouwkredieten van de Belgische Boerenbond (5.4)
- Casino-Kursaal - CONGRES VAN DE BELGISCHE BOERENBOND (12.4)
- Casino-Kursaal - BENELUX TEXTIELDAGEN (27 - 29.4)
- Casino-Kursaal - EUGROPA - congres van de «Federatie van Papiergroothande-
laars in de Euromarkt» (18 - 20.5)
- Dagen van het Geheim Leger (27 - 28.5)
- Casino-Kursaal - CONGRES VAN DE BRITSE JOURNALISTEN (28.5 - 2.6)

VERSCHEIDENE

Wapenplein — concerten Kon. Stadsharmonie

11.30 u - 26, 27 maart - 14, 15 mei
20.30 u - 1, 2, 8, 9, 11, 16, 20, 21, 22, 23, 27, 29, 30 juli
3, 5, 6, 10, 12, 13, 15, 19, 20, 26, 27 augustus
3, 10, 17 september

Wapenplein — concerten Muziekkapel van de Zeemacht

20.30 u - 15, 22, 29 juni - 6, 13 juli - 17, 24, 31 augustus - 7, 14 september

Leopoldpark — concerten Muziekkapel van de Zeemacht

10.00 u - 17, 24 juni - 1, 8, 15, 22 juli - 19, 26 augustus - 2, 9 september

Wapenplein — beiaardconcerten

25 maart en 16 mei : 16 u
van 1 juni tot de 2e zondag van september : elke donderdag en zaterdag te 11 u
en elke zondag te 11.30 u. Vanaf de 3e maandag van juni : ook elke maandag
te 11 u.

Wellingtonrenbaan

galopprennen : 14.30 u.
1, 2, 3, 6, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 24, 27, 29, 30, 31 juli
3, 5, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 24, 26, 27, 28 augustus
drafrennen : 14.30 u.
18, 25 juli - 1, 8, 31 augustus - 2, 3, 7, 9, 10 september

MAART

- 25 - 27 — Kon. Gaanderijen, Koningin Astridlaan - INTERNATIONAAL HOCKEY-
TORNOOI
- 27 — Zeeliedengedenkteken, Albert I promenade - VISSERSHULDE

- Wellingtonrenbaan - 11e INTERNATIONALE AFLOSSINGSWEDSTRIJD
ATLETIEK (14.30 u)

APRIL

- 17 - 23 — Casino-Kursaal - BRIDGEKAMPIOENSCHAP VAN DE GEMEENSCHAP-
PELIJKE MARKT
28 — Visserskaai aankomst van de 2e rit van de Ronde van België (liefhebbers)

MEI

- 4 - 7 — Feestpaleis BENELUX FILMFESTIVAL VOOR AMATEURS
13 - 14 — Sportcentrum - INTERNATIONAAL BASKETBALTORNOOI
14 - 15 — Kanaal Oostende-Brugge - INTERNATIONALE ROEIWEDSTRIJDEN
14 — Maria-Hendrikapark - internationale hengelwedstrijd
28 — Maria-Hendrikapark - ruitersrally (10 u)

JUNI

- 3 - 4 — INTERNATIONALE RALLY VOOR VETERANS CARS
— Feest- en Kultuurpaleis - VOORVERKOOP VAN DE SPECIALE POST-
ZEGEL «OOSTENDE 700»
4 — Hermesstadion, Torhoutsteenweg - internationale atletiekmeeting (15 u)

10, 11, 17, 18, 24, 25 — Sportcentrum - «OOSTENDE 1900» door het Studio Ballet
van de Kon. Vlaamse Opera van Antwerpen - 21 u.

- 24 — Opex 4e INTERNATIONALE MOTORCROSS VAN DE NOORDZEE
(14.30 u)
25 — ZEEWIJDING EN «OMMEGANCK» (11 u)
27 — Kampioenschap van België schenkbordlopen

JULI

- 1 - 2 — Petit Nice, Albert I promenade - autogymkhana (10 u)

1 - 2 — Sportcentrum - «OOSTENDE 1900» door het Studio Ballet van de Kon.
Vlaamse Opera Antwerpen - 21 u

- 3 — Wapenplein - turnfeest (20 u)
8 — Vuurwerk
10 — Casino-Kursaal - 11 juli concert - oratorium Lucifer van Peter Benoit door
het symfonie-orkest, de omroep- en liefhebberskoren van de B.R.T. onder
leiding van Leonce Gras
14 - 22 — WEEK VOOR DE JEUGD
15 — Wapenplein - FESTIVAL VOOR JEUGDDANSORKESTEN
16 — DAG DER ZEELIEDEN
20 - 23 — ZEILEN - WERELDKAMPIOENSCHAP «MOTH EUROPA»
20 — VUURWERK
21 — Maria Hendrikapark - internationaal zwemfeest R.O.S.C. (15 u)
29 — Mariakerke - vuurwerk
30 — Mariakerke - autowijding

AUGUSTUS

- 6 - 12 — Sportcentrum - INTERNATIONAAL VOLLEYBALTORNOOI
15 — Mariakerke - zeewijding
— Armenonville - Belgisch kampioenschap voor balboogschutters (16 u)
— Mariakerke - vuurwerk
18 - 22 — Kon. Gaanderijen - INTERNATIONALE RUITERWEDSTRIJDEN
20 — St. Sebastiaansgild, Leffingestraat, 2 - handboogschutterswedstrijd voor
de «Gouden Pijl» (13.30 u)
— Maria-Hendrikapark - zwemfeest ingericht door de Vrije Zwemmers (15 u)
23 — Kon. Gaanderijen - ruitervedstrijd ingericht door «The Drags»
31.8 - 10.9 — Sportcentrum - individueel kampioenschap van België schaken - 1e klasse

SEPTEMBER

- 2 - 3 — Monacoplein - autorally «de 12 uren van Oostende»
23 - 24 — 11e INTERNATIONALE ZEEHENGELWEDSTRIJD van de Espadon Club
van België

fotografie, de cinematografie, terwijl de wetenschap in die jaren een beslissende stap vooruit zet, en dit op alle fronten : biologie, geneeskunde, natuurkunde, psychoanalyse, enz. «Europa 1900» zal deze technische en wetenschappelijke revolutie op bevattelijke wijze illustreren.

Oostende was werkelijk aangewezen om deze tentoonstelling te organiseren, omdat 1900 voor Oostende een toppunt betekende : rendez-vous oord van gans Europa, dank zij de veelvuldige aanwezigheid van Leopold II, die de vertrouweling was van nagenoeg alle Europese staatshoofden van toen.

Om «Europa 1900» te organiseren, moest beroep gedaan worden op de rijkste privé-verzamelingen en musea van gans Europa : Glasgow, Londen, Amsterdam, Otterlo, Hamburg, Wuppertal, Düsseldorf, München, Stuttgart, Hagen, Darmstadt, Bremen, Berlijn, Leipzig, Kopenhagen, Helsinki, Oslo, Stockholm, Wenen, Praag, Zürich, Bern, Milaan, Venetië, Bologna, Turijn, Parijs, Nancy, Straatsburg, Arras, Nice, Barcelona, Lisboa, Brussel, Antwerpen, Gent, Luik, Doornik en Oostende.

De tentoonstelling opent haar deuren op 4 juni ek. en blijft toegankelijk tot einde september.